

[Tove Jørgensen]

om udøvelse af advokatvirksomhed her i landet, herunder om møderet for domstolene, for advokater, der er etableret i en anden EF-medlemsstat.«

Det kan DKP ikke medvirke til, for det, vi faktisk her gør, er at give en blankoveksel til ministeren: kommer der andre direktiver, så kan de bare indarbejdes.

Lovforslaget er udtryk for en fortsættelse af en meget kedelig vane. Der, hvor der ikke er vedtaget rammelove, der på forhånd bemyndiger ministrene til at udføre cirkulærebemandede ændringer, der følger af de aktuelle EF-direktiver, er man nu begyndt at udforme lovforslag, der enten i virkeligheden er en direkte afskrift af direktivet og samtidig giver ministrene bemyndigelsen, eller som har karakter af en bemyndigelseslov som denne, der faktisk giver de samme rettigheder, som ministrene har i rammelovene, til at ændre det reelle indhold hen ad vejen. Så hjælper det ikke så meget, at der i Rådsdirektivet af 22. marts 1977 står, at det kun vedrører tjenesteydelser og ikke bestemmelser om fri etablering.

Som lovforslaget er udformet, er der nemlig ingen sikkerhed i, at der i direktivet står, at det kun angår foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af advokatvirksomhed i form af tjenesteydelser, og at den faktiske udøvelse af etableringsretten kræver, at der udformes detaljerede foranstaltninger, for i bemyndigelsen ligger jo, at fremtidige direktiver, f. eks. også om fri etableringsret, end ikke skal forelægges her for tinget.

Herved fortsætter umyndiggørelsen af det danske folketing. Flere og flere beslutninger eller rettere sagt administrative forholdsregler, der er besluttet uden for Danmark af EF-Rådet, vil blive varetaget af centraladministrationen og gå uden om det folkevalgte element. Udhulingen af den demokratiske beslutningsproces vil finde sted lidt efter lidt, dråbe for dråbe. Nok er dette kun en dråbe i havet, men som bekendt består havet af dråber. Vi skal ikke længere tilbage end til i går, da tinget behandlede et lovforslag, der var en direkte afskrift af et andet Rådsdirektiv. Det foreliggende forslag går som sagt endnu længere, fordi det omfatter flere direktiver.

Et spørgsmål til ministeren: Der står i direktivet, at advokaten er undergivet de betingelser og faglige regler, der gælder i den medlemsstat, han kommer fra. Betyder det f.

eks., at hvis en tysk sagfører skal forsvare en klient for retten eller over for offentlig myndighed, så vil paragraffen om forsvarerudelukkelse i den danske retsplejelov blive brugt i forbindelse med sager i henhold til artikel 4, stk. 1, hvis advokaten er underkastet berufsverbot i Forbundsrepublikken? Der står jo i artikel 4, stk. 2, at selv om advokaten skal iagttage de faglige regler, der gælder i værtslandet, så er han fortsat undergivet de forpligtelser, der påhviler ham i den medlemsstat, han kommer fra, og ministeren skriver i bemærkningerne, at det vil blive bestemt, at retten kan afkræve EF-advokaten dokumentation for, at han har ret til at udøve advokatvirksomhed i sit hjemland.

Jeg skal for en ordens skyld bemærke, at selv om ministeren ikke har advokatudelukkelsen i tankerne, så kan vi ikke medvirke til forslaget. Vi er imod hele dets indhold og intention.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre er sympatisk stemt over for dette lovforslag. Hvordan man end vender og drejer det, så tror vi ikke på, at det er lykken at få gennemført en strengt national stat; der må internationalt samarbejde til. Vi skal ikke lukke os af fra omverdenen, vi skal tværtimod lukke op og sørge for, at der bliver samarbejde. Det vil jeg gerne have sagt til indledning.

I bemærkningerne er der taget en række forbehold, når udlændinge skal virke i danske retter, og med hensyn til, hvad de kan beskæftige sig med, selv om de har advokatuddannelse i deres eget land. Det synes vi er udmærket. Især er der henvist til, at der skal være en dansk advokat med i retten. Så langt, så godt.

Ministeren bemærker, at det er svært at komme med en klar lovtæst om, hvordan den endelige udformning skal være. Det er vi ikke nær så charmeret af som af hensigten med hensyn til samarbejde over landegrænserne. Vi finder det helt utilfredsstillende, at ministeren henviser til, at hun vil gøre sådan og sådan i en bekendtgørelse uden at lade et udkast til denne bekendtgørelse ledsage lovtæksten. Jeg må derfor sige, at vor endelige stillingtagen vil afhænge af, at ministeren hurtigt lader udkastet til den bekendtgørelse,